

Á VITJAN HJÁ TARVINUM

The Tarv eitur nýggj matstova í Vágsbotni í Havn - hon er nýggj, men hon hevur longu tryggja sær pláss millum bestu matstøðini í býnum; eftir mínum tykki. Tað merkir tó ikki, at ongar betringar kunnu gerast - tað kunnu tað altíð (næstan). Afturat matstovuni er ein barr sum mett eftir drykkskránni og tí eina drykkinum eg royndi, hevur uppiborið sítt heilt egna ummæli - tað verður ein annan dag. Í dag sigi eg ikki annað um tað enn: Far oman og keyp ein Espresso Martini. Nú aftur til Tarvin.

SKRIVAÐ HEVUR TJÓÐHILD PATURSSON

Størsta íblásturin til mína egnu matgerð, fái eg við at lesa um hvat, onnur gera - matbøkur og matbløð - og við at eta matin hjá øðrum - har millum matstovuvitjanir og tær fáu ferðirnar, eg eri so heppin, at vinfólk og/ella elskarar gera mær mat - (ja, góðu tit, eg reki fram undir, at tit kunnu gera tað (enn) oftari, men eisini ein áminning um, hvussu glaða tað ger meg, tá ið tit gera mær mat). Tí haldi eg eina rúgvu av matbløðum, fái javnan smáar kassar við bókum sendand, i og hvørja ferð eg fái møguleikan og/ella havi ráð, fari eg út at eta. Hetta kvøldið á the Tarv gav mær góðan íblástur - men mest av øllum minnti tað meg á týðningin og virðið á dugnaligum starvsfólki.

Týðningurin av góðum tænarum

Eydna av Fløtum er matstovu-leiðari á the Tarv. Hon er blíð, stuttlig, fyrikomandi, fitt, røsk og alt møguligt annað; men mest av øllum er hon ómissilig. The Tarv hevði ikki verið sama stað uttan Eydnu - hon lyftir alt rúmið, fólkið og stemmningin. Ja, hon hevur alment rós uppiborið:

Eydna tú ert ein fantastiska góður vertur, og tað er gull fyri eina matstovu at hava eina sum teg. Vónandi kennir tú, og teg tú arbeiðir fyri, títt virði (Pssst.: Tað er nú tú skalt biða um lønarhækkan og hatta skeiðið, sum tú vilt sleppa á ;)).

Tað er kanska eitt sindur órímligt fyri kokkararar, at Eydna skal eiga alt rósið. Tit, kokkar hetta

kvøldið, eiga heilt víst eisini rós uppiborið; í Føroyum er bara nógv meira óvanligt við góðum tænarum enn góðum kokkum, og tí vil eg draga tað fram. Mín vón er eisini, at matstovur byrja at skilja týðningin av góðum vertum/ tænarum - og lønir teimum har eftir. Eg haldi, at tíðin er komin til, at tænarayrkið verður, nettup, eitt yrki; heldur enn eitt fyribils arbeiði, sum tú gert í eitt ár eftir student. Bara við at lona starvsfólki ordiligt, útbúgva tey og geva teimum avbjóðingar, ber til at flyta tænarastarvið í Føroyum frá at vera eitt fyribilsstarv, til at vera eina lívsleið. Og uttan fólk sum Eydnu av Fløtum, vera matstovu-upplivingar ongantið heilt nóg góðar. Tænarin/verturin hevur eina ábyrgd, sum eg virði nógv meira eftir vitjanina á the Tarv, enn áðrenn. Takk Eydna. Tú vart størsti íblásturin fyri meg hetta kvøldið.

Vínskáin sum fær teg at munga

Eydna av Fløtum visti av, at eg og Barbara báðar eru í holt við sommelierútbúgving; so hon kom beinanvegin rennandi við vínkortinum. Eitt ótrúliga lekkurt vínkort! Hitt mest áhugaverda eg havi sæð í Føroyum higartil (KOKS undantikið - KOKS telur ikki ordiliga við, tá ið eg tosi um matstovur í Føroyum) - kanska tí eg júst eri byrja at hava áhuga fyri vínkortum. Vit vóru bara tvær, og vildu roynda meira enn eitt slag av víni - nú vit júst eru vorðnar so vín-áhugaðar - so vit keyptu onga fløsku, men heldur gløs av teirri minnu vínskránni. Vínið var alt sera gott. Champagna er altíð eitt hitt hjá mær - bæði smakkurin og

kenningin av champagnu er nakað fyri seg. Unna tær champagnu, tað ger lívið rikari (men bankakontoina fátaksligari). Tey bæði reyðu víni vit royndu vóru góð - tað er lang tsíðani eg veruliga havi notið reyðvín (eg plagdi annars altíð at vera reyðvínsdrekki burturav), men hetta kvøldið var tað júst hitt rætta. Eg leingist eftir samanrenn-

ingini millum kryddaða og tunga shiraz vínið og kolroykin av kjøti-num. Onkuntíð skjótt fari eg framvið í barrini, sum er á fyrstu hædd, og deili eina vínfløsku við eitt av mínum vinfólki - hvør vil við?

Vegetar kommentarurin!!

Við champagnuglasinum í hondini, settust vit at hyggja at matskránni.

Spennandi, spennandi. Men HOV, hvat var hatta? Ein vegetarmøguleiki - kul - vegetarar fara jú eisini út saman við ikki vegetarum; gott tey hugsa um vegetararnar.

Grilled Veggies For those who don't eat real Food

... Álvara!? Vit blivu heilt kløkkar. Las eg skeivt? Nei, hatta stendur har... í matskránni... við vilja? Eg haldi viðmerkingina vera beinleiðis pínliga. Eg havi slettis ikki hug at viðmerkja tað meira, enn at heita á the Tarv um at fáa hatta broytt. Tí tað er kiksað. Ógvuliga kiksað. Vit krympaðu tænar. Alt er annars so gjøgnumført.

Grillað skeljadjór og lippur, fesk - í øllum førum helvtin av teimum

‘Fá tær bara meira av mínum lippum, mær dámar tær ikki’, segði Barbara. So eg fekk mær eina afturat. Men hvat nú? Lippan var ikki góð, slettis ikki. Hon kendist ikki fesk, sum hin fyrra eg át, og smakkaði eitt sindur av... petroleum? Tað var ordiliga spell, tí tær lippurnar, ið vóru góðar, tær vóru ordiliga góðar! Sami trupuleiki var við grillaðu skeljadjórinum, tey vóru ov ymisk í dygd. Møguliga vóru vit bara óhepnar. Einki var galið við tilgerðini, kokkarnir høvdu gjørt arbeiði væl - rávøurnar vóru bara ikki (allar) heilt nóg góðar.

Kjöt, kjøt, kjøt

At seta ein partíðar vegetar at ummæla eitt stað sum the Tarv - har kjøtið liggur til framsýningar í køli-diskum - ljóðar kanska bæði býtt og løgið. Hinvegin er ein hálvvegetar kanska størsti kjøtkrittikarin - kjøt skal veruliga vera gott, áðrenn eg